

צוחק הצוחק אתרו

שר האוצר, לוי אשכול, אינו היחיד בממשלת ישראל שינוי עומד בדיבורו... קבע השבוע ישראלי ראש תנועת החרות, ח"כ מנחם בגין, ברמזו לראש-הממשלה, דויד בן-גוריון, למרות הכרזתו הפומבית בעולם של גירעון במוחצו של בגין, הזמין אותו בן-גוריון לשיחת פנים-אל-פנים ערב מיבצע סיני. גם לאחר מכן, לפני מס' פרו שבועות, נעצר ראש-הממשלה לשיחה ממושכת שלא, ולמרות זאת הוא מוסיף ומכריז אתא יוסיף לעמוד במחיצתו. מנסים בגין השיב לו כגמולו, כאשר נימק באסי-פתיים בתל-אביב את היעדרו המפגיש רעיון המימשלה-הצבאי, אילו הוזמנו כל בעניי המפלגות. "אל לו לחשוב שהאיש שהוא מסרב לעמוד במחיצתו, יסכים לשבת במחיצתו!"... איוש, כמו קיל את עצמו, עזר הכלכלן, יורם יודן אורך-הקומה, בי-עומת זאת יודן בן-אקראי את עולמו בפניו שבזמן האחרון אין ידעו כלליות. שאל אמיר בהיתול: "או מה אתה רוצה?" השיב יודן, בלי היסוס: "גו, פיתוח, לי-משל". אמיר: "מת?" יודן, בהלצת-התם: "מחר". הוא פרץ בצחוק רם כאשר השיב אמיר: "טוב, במקשה". כעבור 24 שעות נוכח וידן כי צוחק הצוחק אתרו... לעומת זאת יודן בן-אקראי את עולמו בפניו שבזמן האחרון אין ידעו כלליות. שאל אמיר בהיתול: "או מה אתה רוצה?" השיב יודן, בלי היסוס: "גו, פיתוח, לי-משל". אמיר: "מת?" יודן, בהלצת-התם: "מחר". הוא פרץ בצחוק רם כאשר השיב אמיר: "טוב, במקשה". כעבור 24 שעות נוכח וידן כי צוחק הצוחק אתרו... לעומת זאת יודן בן-אקראי את עולמו בפניו שבזמן האחרון אין ידעו כלליות.

רביעיית המועדון החיפאית* אחת בהריון, שניה נשארה בבית

זוטא מאיר ינאי, השחקן המשתתף בי-הצגת חתיר הקנה, נימק את אדישותו ל-דידיו: "בהצגה שלנו אנחנו צמודים למחיר הרובל!". . . נירגש למדי היה מרדכי נבון, מאולפני גבע, שעה שקיבל ביום הששי האחרון טלפון דחוף ממשרד ראש-הממשלה, לבוא מיד כדי לצלם דבר חשוב מאוד. נבון מיהר לשלוח את צלמיו, כש-הוא מנסה לפתור את תעלומת החשיבות. ניהושו של נבון שנתבדה: "ראש הממשלה מתפטר ויורד לשה בוקר". . . לעזרה דחופה מתל-אביב נזקקו השבוע אנשי התיאטרון החיפאי לקראת הצגת הבכורה של אונורה אחי: "כוכב פריש" המוכר: דר' צליוק, רופא הגרון הקבוע של שוץ קני התיאטרון, שבא לעמוד על משמר קולם של במאי ההצגה יוסף (רפון) מילרד והשחקן הראשי יוסף כרמון.

★ ★ ★

נגד שארית-הפליטה

בשליחותו הפלמ"חית במחנות הפליטים בקפריסין, נזכר השבוע שאל ביבר, בשעת משחק כדורגל תל-אביבי, שאל, שחיבב כדורגל גם אז, אירגן תחרות בין אנשי הפלמ"ח ואנשי המחנות, דאג לפרסם היר-דעה מתאימה כדורגל הלשון: "ביום שבת זו תתקיים תחרות כדורגל: הפלמ"ח נגד שאר-רית הפליטה". . . התחרות בין הישראלים בחו"ל מגיעה, לפעמים, לממדים מוזרים ביותר. כך, כאשר נודע בגניוירוק כי ה-זמרת אסתר טוביה הוכתה על-ידי גאנ-גטר, צרו מיד כמה וכמה אומנים ישר-אליים על מועדון-הלילה טברה, בתקנה ש-טובי לא תוכל להופיע, ושהם יוכלו לת-פוס את מקומה. בין העומדים-הכון: הזמרת יפה ירקוני, אולם אסתר הופיעה עוד באותו ערב על הבמה, על אף כמה סירי-טות שנסרטה בפניה, מזכרת מסטירות ה-גאננטר, שענד סככות על אצבעותיו... לחתידות חיובית ראשונה של משלחת השוק-האירופי-המשותף, המבקרת עתה בי-ישראל, זכתה דחיק אישיות בלתי-כלכלית, אחד מאנשי המשלחת, שבילה עם חבריו במועדון-הלילה עומר כאיים, הוקסם מ-רתה של הזמרת התימניה אהובה צדוק, רשם את כתובתה, הבטיח לה לנצל את קשריו עם בעלי האולמפייה בצרפת ולסדר להשקעה במועדון. אולם, כשהוא חוזר הישראלי מוכן אלמז זכה לביקורות נלהבות בעתון התיאטרון הלונדוני פלייס אנד פלייט. אלמז, שבנים בתיאטרון חוב-בים לונדוני את הרוצח מאת יגיתין יונסקה, אהבתו הישנה עוד מימי תיאטרון זירה, הצליח להפיק מהשחקנים החובבים רמת-משחק שזכתה לשבח בתפוח המקצועי... קרב מילים וגידופים התפתח השבוע בכפר צרפתי קטן בשם קורדון, בגלל תכ-ניותה של השחקנית ברניט בארדון להשתקע שם. הקרב ניטש בין תומכיה (אנשי המקום) ומתנגדיה (הנושפים) של התולת-המין... רביעיית בנות מועדון התיאטרון החיפאי מעתיקה את מושבה למועדון התי-אטרון התל-אביבי. היא תחל להופיע בו בעוד שבוע, בתכנית הכל אודות חווה. את מקום גליה טופול, שהיא עתה בחדשי הריונה האחרונים, תמלא זוהר אורון, שחקנית להקת הנח"ל לשעבר. ואילו את מקומה של זילי ארנון, החיפאית, המס-רבת לנטוש את עירה, תמלא עליזה עזיקרי מלהקת השריון.

ררו הנמירות חשד בעיני הפקיד, שהורה לעצרו. באותם הימים נערכו בחירות ביר-גוסלבה, והמפלגה הקומוניסטית המוקמת גייסה את הארץ, ואת שערי ביניהם, ל-הביק את כרוזי המפלגה על הקירות. רק לאחר הבחירות שוחרר האסיר-מנביקה-המו-דעות והורשה להמשיך בדרכו.

★ ★ ★

טאס-טאס מתכת

להקת-הריקוד הסנגאלית לקחה השבוע חלק פעיל במיפגש מעניין עם מספר להקות ריקודים ישראליות. הרקודן הראשי זומבו אייביר, בירך בשם הלהקה, טען שזומבו היא הארץ הנורמלית הראשונה בסיועם בה אפשר לחיות. נימוקיו של זומבו: "כאן האצילה סוף סוף גומלנו! בהמשך המופעה. הצגים כולל להקה קומפוזיטיבית מהופעותיה. כשהגיע תורם של הסנגלים, גילו לפתע ששכחו את תופי הטאס-טאס במלון. אחד מהם מיהר למסדה הסמוכה, הביא מגשי-מתכת וכפתו. הסנגלים היטיבו לרקוד לקול המגשים. בסיום הקטע הוזמנו כל הנוכחים להצטרף לרקוד, כשבמרכז אמרן להצקה, ברוך גילאון. בתגובה אירגנה טוביה צימבל, מרכזת להקת מרכז-הירג-ברה, את הישראלים, ולאחר הדרכה קצרה רקדו האורחים והמארחים הורה סוערת... מבקרת התיאטרון של מרחב, אי-דה צורית, ויתרה לאחרונה על תפקידה והעבירה אותו ליורם קניוק. אידה ה-דועיה בחיה הפרטים כאשר של הסופר אהרון מגר, טענה שהיא קרובה מדי לתיאטרון ולאנשיו ואינה די אובייקטי-בית כדי לבקר. ביחוד כאשר מחוותיו של בעלה מעזמים להיות מועלים על במה וכשהיא עצמה כתבה ואף הגישה מחזות להצגה בתיאטרון הישראלי... אחד שלא התרגש בגלל הפיחות היה שחקן תיאטרון

פסוקי השבוע

- ראש-הממשלה, דויד בן-גוריון, במסיבת קבלת-פנים לחברי המשלחת הפארלמנטאריה האירופית: "הריני מקבל את כולכם בברכת ברוך-הבא, ורוצה אני לאמר לכם מראש שאיני מבין לא בכללה, ולא בכספים, ולא בעסקים!"
- הנ"ל באותה הזדמנות, מליצין גרמניה המערבית: "מדוע אתם פוחדים מהעירייה? הנה לנו יש רק שני מיליון תושבים, ואיננו מפחדים מן הכל הגברים העירייה שבועות, אלא שגורר: "אם עוברים מיפגש פולחני בין הגברים הממלאים כיום את בתי-הסוהר של ישראל בעזר ריגול, חוששנו שנמצא כי גם שם יש למפלגת השלטון רוב יחסי - ואולי אפילו אותו רוב מוחלט שמר בן-גוריון כה שואף אליו במדינה."
- הנ"ל, על פרשת מעברו של גבריאל שומסקי לרצועת עזה: "קליפת ה-שומסקי!"
- מיופה הכה הגנאי, קודגני קורפה, בטקס סיום קורס בינלאומי לגידול עופות בתל-אביב: "הרשו נא לי להעיר, ואם יש משהו שאינו חפץ לשמוע, יסדרו עמו את אוניו לפני שאנו רוצים ללכת. אל תחשבו להזכיר לנו לעתים הכסופות מדי את טובת ההנאה שאנו מפקים מעורכתם ומהסיוע שאתם מעניקים לנו; וזאת משום שאנו יודעים את הדבר, משום שאין זה נהוג באפריקה השחורה ומשום שזה מביך."
- סגן ראש-עיריית נצרת המפ"מי, עבד אל-עזיז זועבי, באסיפה לביטול המימשלה-הצבאי בירושלים: "תעודת בגרות מופרת, כשהיא בידי ערבי, טובה רק בשביל לרחוץ כלים ולשטוף רצפות בתל-אביב, וגם זאת, בתנאי שהשם עליו יוחלף באלי, ומוחמד, במשה, ואילו תעודת-המלצה מטעם המושל הצבאי, למי שהוא חפץ ביקרו, עשויה להסדיר פתיחות חלוצה לחו"ל!"
- המתחזה נתן אלטרמן, על המחזה כינרת, כינרת, בסימפוזיון בתל-אביב: "את המחזה כינרת, כינרת הכרתי עוד לפני שנסתיימה כתיבתו וכבר אז היה כמעט ברור שזה יהיה מחזה נורא. כמה מן הדברים החסרים במחזה הזה הם באמת נהדרים!"
- מנהל חילי-הנחיתה האמריקאי, דויד שופ: "איני סבור שחילי-צריך לשנוא כדי להיות לוחם טוב. אנחנו נילחם נגד כל מי שהנשיא יקבע לנו."

החיים נחנו לי את הכל - ואני

עלי שאני פרודסית - היו לי

ליכלוך והגברים שאני זונה -

מה קורה כאשר אחד מבחירי הסופרים בעולם מראיין את חתרו לתהימן האחת והיחידה? התשו-בה לכך נמצאת בכתבתו הבאה של ז'אן קו, בעל "פרס גונקור", אשר התפרסמה בשבוע שעבר בשבועון הצרפתי "ל'אכספרס".

קראתי, איני יודע כבר איפה, כנראה בארץ סטטיסטיקה אמריקאית, כי מדי הודו בחודשי נדפסו עשרה מיליון מילים אודות ברניט ברדו.

אני מויו עציץ פרחים, הממוקם על השול-חן והמפריע לי. אני מתיישב, מקשיב ל-כלבונת הספרית המכונה גואפה, ובעצב-נות משועממת אני מכריז: "את מתארת לעצמך?"

היא מתארת לעצמה. שמא יהיה צורך לתאר את מפלי הניאגרה, את מונה ליוה, הפרתנון, מגדל-איפל ואת הגנרל דה-גול? בקיצור, את ברניט ברדו? עתונאים (מן הגדולים שבהם ועד ל-קטון), פילוסופים המורי-פנים וכבדי-משקל, מיתולוגים, סוציולוגים, נירולוגים, אידיארי-לוגים, אסטרוולוגים ועוד כל מיני אוגים ו-שאינם אוגים, חשבו ארוכות או קצרות על המיתוס (היא שואלת: "מיתוס, מה זה בדיוק?"), על האישיות, על הדרמה, ה-פרסה, התופעה, הפלא, העובדה, על המה-שמו הזה, ששמו ברדו. ברוך ששמרני-בתול מכל מגע עם ספרות מצוינת זו, נגסו לי להזיז עציץ, לשבת, להאזין לקול-כנס, להזיז עציץ, לשבת, להאזין לקול-

כ.ב. הרצינית

יש לי המון אופי...

מימין לשמאל: זוהר אורון, מרגלית אקור, עליזה עזיקרי ורינה ויסברג.